

Medicina cerului

Lorena Craia

Năvalnic mă cuprinde-un cârd de găște
Și toate poartă-n pene dimineți,
Iar fiecare-ncearcă să mă muște
De gânduri, ce se urcă pe pereți.

O logică precară-mi dă târcoale;
Mă las în voia mea. Nebănuț,
Un pescăruș de vată, foarte moale,
Se-ncumetă spre soare-n răsărit.

Cuvintele se-nfig în scoici și pietre,
Iar pietrele lucesc sub tălpi de nor,
În valurile negre, parcă bete,
Se pierd doi iriși calzi, care mă dor.

A mai trecut o zi de mântuială,
Dezvăluindu-mi chipul auster,
Ce-mi vindecă lăuntrul de o boală
Și-mi vindecă și drumul către cer.

16 septembrie - 7 decembrie 2016, Constanța